

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

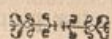
Henrico Diacono.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

gat transfum facere nostros Nuntios & Legatos, quanto in eorum procuracionibus faciendis pauciores existunt, tanto facientes amplius prægravantur; & quanto per plures onus esset procuracionis divisum, tanto à facientibus facilius portaretur. Qui siquidem ordinarij, cum pro eis & aliis vigilare jugiter non cessemus, & spiritualia, sicut Dominus dederit, omnibus ministrare, cur in hujusmodi speciali se jure satagant tueri, non videtur, præsertim cum & Apostolus dicat, *Si vobis spiritualia seminamus, non est magnum si carnalia vestra metamus*, & instantia nostra quotidiana sit omnium Ecclesiarum sollicitudo continua, sicut plenius norunt præsententes pariter & remoti. Volentes autem ut quod omnibus imminet, ab omnibus comportetur, discretioni tuæ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus prædictis ordinariis ad tuam præsentiam convocatis, nisi per speciale privilegium apost. sedis à præstandis procuracionibus ostenderit se immunes, etiamsi longissimo tempore procuracionis obsequium non impenderint, cum in talibus sibi præscriptio locum nequeat vindicare, ipsos ad procuracionis sarcinam ordine debito subeundam appellatione remota teneri decernas. Si quid etiam aliud dicti sindici contra præfatos ordinarios habuerint quæstionis, audias illud, & remoto appell. obstaculo iustitia mediante decidas, faciens quod decreveris per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Datum Lat. VII. Kal. Martij.

MAGISTRO ET FRATRIBVS Hospitalis quod Theutonicum appellatur.

Sacrosancta Romana Ecclesia &c. *usque ad verbum* suscipimus. Specialiter autem ordinationem factam in Ecclesia vestra juxta modum Templariorum in Clericis & Militibus, & ad exemplum Hospitalariorum in pauperibus & infirmis, sicut providè facta est, & à vobis recepta, & hæcenus observata, devotioni vestræ auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Nulli ergo &c. nostræ protectionis & confirmationis &c. Datum Laterani XI. Kal. Martij.

* PATAVIENSI EPISCOPO.

Ad nostram noveris audientiam pervenisse quòd in tua diocesi etiam in causis ecclesiasticis consuetudo minùs rationabilis habeatur, quòd cum aliqua causa tractatur ibidem, allegationibus & querelis utriusque partis auditis, à præsentibus, literatis & illiteratis, sapientibus & insipientibus, quid juris sit, quæritur, & quod illi dictaverint, vel aliquis eorum præsentium consilio requisito, pro sententia teneatur. Nos igitur attendentes quòd consuetudo quæ canonicis obviat institutis, nullius debeat esse momenti, cum sententia à non suo iudice lata nullam obtineat firmitatem, ut in causis ecclesiasticis subiectorum tuorum, postquam tibi de meritis earum constiterit, sententiam proferre valeas, sicut ordo postulat rationis, auctoritate tibi præsentium, præmissa consuetudine non obstante, concedimus facultatem. Nulli ergo &c. Datum Laterani XII. Kalendas Martij.

PATAVIENSI EPISCOPO.

Sicut ex parte tua nostro fuit apostolatu referatum, prædecessores nostri felices recordationis Clemens & Celestinus & devotionem tuam & gentis tibi subiectæ duritiam attendentes, ut absolvere ac judicare posses incendiarios in tua diocesi constitutos fraternitati tuæ de benignitate sedis apostolicæ indulserunt. Nos igitur tibi, quem inter fratres & coepiscopos nostros sincera diligimus in Domino caritate, abundantiore deferre volentes honorem, & illud nihilominus attendentes, quòd ex hoc vita hominum facilius corrigatur, ad exemplar eorundem prædecessorum nostrorum potestatem incendiarios tuæ dioecesis absolventi devotioni tuæ auctoritate præsentium indulgemus; nisi fortè tantus sit aliquorum excessus, ut eos oporteat ad sedem apostolicam destinari. Nulli ergo &c. Datum Laterani XI. Kal. Martij.

HENRICO DIACONO.

Cum inter te & Albertum Clericum de Tetingin super Ecclesia sancti Calixti quæstio verteretur, partibus in nostra præsentia constitutis dilectum filium nostrum G. sancti Nicolai

* In Torino Collez. PATAVIENSI Epist. 571. Ut prava iudicandi consuetudo rescindatur. Cap. 3. extra de consuetudine.

Epist. 572. Datur illi potestas absolvendi incendiarios. In margine epistola 23. remissimus lectorem ad epist. 572. Sed erratum est in numero. Vide epist. 577.

Epist. 573. Ipsi Ecclesiam litigiosam cõfert, adversarioque silentiũ imponit.

Epist. 570. Ordinationem novam ab illis factam confirmat.

am ob- ibus ndi- calis nun- exi- mus zia- bili- nuni no- das, um, udi- pol- tio- ex- ta- ta- pa- mi- na- per ob- pel- du- ap- di- Su- te- nus am- re- III. zri- tatis

Diaconum Card. deputavimus auditorem: coram quo cum fuisset aliquandiu litigatum, & idem nobis quod invenerat fideliter retulisset, nos rationibus utriusque partis diligenter auditis & cognititis, tibi adjudicantes Ecclesiam nominatam, ad quem de jure spectabat, te ab impetitione prædicti adversarij tui prorsus absolvimus, perpetuum super hoc sibi silentium imponentes. Nulli ergo &c. nostræ diffinitionis & absolutionis &c. Datum Laterani XIII. Kalendas Martij.

C. QVONDAM HILDESEMEN.
Episcopo. [Sine salutatione.

Epist. 174.
Ne quis propria auctoritate, sine consensu Papæ, ex una Ecclesia in aliã migrer. Vide supra epist. 155.

QVOD tibi apostolicæ salutationis alloquium denegamus, non ex malevolentia nostra procedit; sed cum olim præter auctoritatem apostolicæ sedis, ad quam cessiones, depositiones, & translationes Episcoporum spectare noscuntur, ad Herbipolen. Ecclesiam ab Ecclesia præsumpsisses Hildesemen. transire, Archiepiscopis & Episcopis Alemanniæ ac tibi ipsi (si tamen ad te literæ nostræ pervenerunt) & tam Herbipolen. quam Hildesemen. Capitulo contra te literas curavimus destinare: quas cum ad eos ad quos mittebantur, sicut ex relatione cursorum nostrorum accepimus, noverimus pervenisse, ab ipsis juxta tenorem ipsarum in te credimus fuisse processum. Sanè non erat nobis tutum in hoc articulo dissimulare apostolicæ sedis injuriam, aut privilegiorum nostrorum æquanimiter sustinere jacturam, ne dissimulatio in approbationem & taciturnitas in consensum posset ab aliquibus allegari. Unde malimus in te, licet olim dilectum nobis, cum in minori essemus officio constituti, aliquam exercere vindictam, quam impunitus excessus trahe-retur à posteris in exemplum. Miramur autem non modicum, & non sine ratione movemur, quod contra nos ausus es ponere os in cælum, asserens quod contra te nec citatum nec convictum non fuerat sententia proferenda. Sed ecce, in quo alterum judicas, te ipsum condemnas, cum tuum non fuerit de superiori temerè judicare, & in eo quod in excusationem tuam immo potius accusationem nostram allegas, tertium membrum omiseris, cum in manifestis non sit ordo judiciarius requirendus. Verùm utrum excessus tuus fuerit manifestus, conscientia tuæ relinquimus discernen-

dum, cum non potuerit esse occultum quod tam publicè factum fuit & per totam Teutoniã publicatum. Tu etiam confessus videris de crimine, cum in literis ad nos directis, quas adhuc apud nos in testimonium reservamus, Herbipolen. te præsumpsisses Episcopum appellare. Nec credere de facili debuisses quod in odium tuum aut in exaltationem alicujus & depressionem alterius duximus procedendum, cum te dilexerimus hæcenus, & adhuc etiam (nisi forsitan tu ipse impedias) diligimus; & non gloriosum, sed periculosum, nobis existeret, in favorem alicujus in te proferre sententiam, aut aliquem ex malevolentia condemnare. Omni ergo excusatione cessante, si apud nos desideras gratiam invenire, mandatum studeas apostolicum adimplere; non rediens ad Hildesemen. Ecclesiam, & ab Herbipolen. recedens; ut tunc tandem, quem circa te in hoc etiam geramus affectum, evidentè agnoscas.

NOBILI VIRO VV. COMITI
Casertan.

LIcet hæcenus inter ceteros Principes regni Siciliae specialem de nobilitate tua fiduciam haberemus, nunc tamen prudentiam tuam in opere manifestissime sumus experti, quæ talia nuper per Dei gratiam procuravit ex quibus honor Regis & noster ac regni defensio ad tuum magnificè proveniet incrementum. Accepimus enim, & pro certo tenemus, quod Duibuldum, occultum olim nunc autem manifestum persecutorem Regis & regni, non sine magna discretione ac prudentia captum vinculis tradidisti, qui potentior erat in regno quam Marcoualdus Dei & Ecclesiæ inimicus, immo etiam sine cujus favore dictus Mar. nec ingressum nec progressum in regnum aliquatenus habuisset. Cum igitur te & posteritatem tuam secuturam in hoc Dominus præviderit exaltandam, nobilitatem tuam rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, & sub obtentu gratiæ nostræ ac debito quo carissimo in Christo filio nostro F. illustri Regi Siciliae teneris, districtè præcipimus quatenus facta tibi à Domino gratia prudenter utaris, nec des honorem tuum alij, nec gloriam tuam participes alienis. Nos enim tam in honoribus quam terra & aliis quæ à nobis duxeris postulanda, nobilitatis tuæ potentiam dante

Domino

Epist. 175.
Ut capros Regis & regni Siciliae hostes diligenter custodiat, seque modè gerat.